

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci **žalobce: P. C.**, bytem X, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2017, č. j. 100933/2015/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 100933/2015/KUSK/2,

t a k t o:

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2017, č. j. 100933/2015/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 100933/2015/KUSK/2, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku **11.228 Kč**, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Čáslav (dále jen „MěÚ Čáslav“) ze dne 3. 6. 2015, č. j. DOP10014/15, sp. zn. OD 3/2014-173 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, jehož skutkovou podstatu naplnil porušením ustanovení § 17 odst. 1 tohoto zákona tím, že dne 28. 6. 2014 v 00:15 hodin jako řidič motorového vozidla Opel Corsa, r. z. X v obci Č., ulici

M. nepředložil policistům při kontrole zelenou kartu k jím řízenému vozidlu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

Žalobce v žalobě uplatnil dvě námitky. Předně uvedl, že podal blanketní odvolání; k doplnění odvolacích důvodů však vyzván nebyl. Ve druhé námitce tvrdí, že přestupek nebyl prokázán. Je pravda, že žalobce nepředložil zelenou kartu, neboť k tomu ani nebyl vyzván. Správní orgány vycházely pouze z oznámení přestupku, neprovedly žádný důkaz. Úřední záznam nemůže sloužit jako jediný podklad pro rozhodnutí. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Upozornil, že žalobce v odvolání sám uvedl, že ho doplní ve lhůtě 5 dnů. Pokud zůstal nečinný a odvolací důvody nedoplnil, jde o stejné jednání, jakoby byl k doplnění vyzván. Ostatně v podobném případě již judikoval Nejvyšší správní soud. Odvolání obdobného obsahu žalobce podal již 24. 10. 2014 a byl na nedostatky upozorněn výzvou ze dne 30. 10. 2014, č. j. OD 3/2014-173. K námitce, že žalobce nebyl k předložení karty vyzván, uvedl, že žalobce musí takové tvrzení dokázat. Proti tomuto tvrzení uplatněnému s velkým časovým odstupem stojí tvrzení policejní hlídky. Vzhledem k tomu, že tvrzení žalobce je v podstatě obviněním z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, navrhl provést výslech policistů nrap. M. J. a prap. M. V. Závěrem žalovaný požádal o náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci.

Krajský soud v Praze (dále jen „soud“) z předloženého správního spisu zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Kutná Hora, obvodní oddělení Čáslav zaslalo MěÚ Čáslav materiál obsahující úřední záznam, oznámení o přestupku sepsané na místě kontroly, oznámení přestupku/odevzdání věci.

V úředním záznamu ze dne 28. 6. 2014 je uvedeno, že dne 28. 6. 2014 v době okolo 00:15 hodin bylo policejní hlídkou ve složení npor. Mgr. L. V. a prap. M. V. kontrolován v rámci BESIP žalobce, který předložil osvědčení o registraci vozidla, nikoli však doklad o sjednaném zákonném pojištění. Žalobce na místě uvedl, že požaduje věc předat správnímu orgánu, neboť má sjednaný produkt pojištění přestupkového jednání. Proto nesouhlasí s blokovým řízením a písemnosti odmítl podepsat.

MěÚ Čáslav příkazem ze dne 4. 7. 2017 uznal žalobce vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Žalobce zastoupen zmocněncem P. K. podal proti příkazu odpor, ve kterém požádal o doručování na adresu ... MěÚ Čáslav se na uvedenou mailovou adresu pokusil odeslat předvolání k ústnímu jednání. Odeslání se však nezdařilo, objevila se hláška „Pro uživatele ... nebyla nalezena žádná shoda.“ Předvolání bylo proto zasláno na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce, kde byla vložena do schránky. K ústnímu jednání se žalobce, ani jeho zástupce nedostavili.

Rozhodnutí o přestupku ze dne 27. 8. 2014 bylo - po neúspěšném pokusu o zaslání na elektronickou adresu - doručeno dne 11. 9. 2014 zástupci žalobce fikcí na adrese jeho trvalého pobytu a žalobci dne 9. 10. 2014.

Dne 24. 10. 2014 obdržel MěÚ Čáslav blanketní odvolání (podané k poštovní přepravě dne 23. 10. 2014), pod kterým je uvedeno jméno žalobce, ale v němž chybí podpis.

MěÚ Čáslav zaslal žalobci výzvu k odstranění nedostatku podání, v níž ho upozornil, že rozhodnutí již nabylo právní moci dne 27. 9. 2014 a že jeho odvolání není podepsáno, ani nebylo doplněno písemně nebo ústně do protokolu, nebo v elektronické podobě podepsané

zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a vyzval ho k odstranění nedostatků podání ve lhůtě 14 dnů.

Dne 18. 11. 2014 obdržel MěÚ Čáslav stejné blanketní odvolání v listinné podobě ovšem již opatřené podpisem žalobce.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2015 rozhodnutí MěÚ Čáslav ze dne 27. 8. 2014 dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil MěÚ Čáslav k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že zástupce žalobce P. K. má již od 26. 4. 2014 v agendovém informačním systému evidence obyvatel vedenu adresu pro doručování na Praze 1. MěÚ Čáslav měl proto zástupci žalobce doručovat na tuto adresu, nikoli na adresu trvalého pobytu. Rozhodnutí MěÚ Čáslav proto nemohlo nabýt právní moci.

MěÚ Čáslav zaslal předvolání k ústnímu jednání do datové schránky zástupce žalobce. K ústnímu jednání se žalobce, ani jeho zástupce nedostavili. Rozhodnutí o přestupku ze dne 3. 5. 2015 bylo doručeno zástupci žalobce prostřednictvím jeho datové schránky dne 12. 6. 2015.

Dne 15. 6. 2015 obdržel MěÚ Čáslav elektronické podání odeslané z adresy ... označené jako odvolání. V bodě III je uvedeno: „Z důvodu aktuální situace doplním podání ve lhůtě 5 dnů.“ Dne 22. 6. 2015 obdržel MěÚ Čáslav odvolání zcela stejného znění, ale opatřené elektronickým podpisem odesílatele, tj. zástupce žalobce P. K.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 2. 2017 dle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí MěÚ Čáslav ze dne 3. 6. 2015.

Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno zástupci žalobce dne 9. 3. 2017. Žaloba byla doručena soudu dne 31. 3. 2017. Lze tak konstatovat, že žaloba je včasná [srov. ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Žalobce již v žalobě vyjádřil souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání. Žalovaný navrhl provést výslech zasahujících policistů. Vzhledem k tomu, že soud zjistil v řízení před správním orgánem podstatné porušení ustanovení o řízení, přistoupil k rozhodnutí bez nařízení jednání ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) rozhodnutí žalovaného, proti němuž žaloba směřuje, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 82 odst. 2 správního řádu věta první musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Podle § 93 odst. 1 správního řádu se ustanovení § 37 správního řádu použije na odvolací řízení obdobně. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Otázka postupu správních orgánů v případě tzv. blanketního odvolání je konstantně judikována správními soudy. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne

6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53, uvedl, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008 – 30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS, či rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 5. 2016, č. j. 51 A 2/2016 – 21). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010 - 67, dále dovodil, že teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek. Účastníku řízení (ať už je zastoupen zástupcem či nikoli) však musí být ze strany správního orgánu dána možnost vady podání v přiměřené lhůtě odstranit.

Obranu žalovaného, že v případě, že si odvolatel sám stanoví lhůtu k doplnění náležitostí odvolání a ta marně uplyne, nemá již správní orgán povinnost podatele poučit o nutnosti doplnění odvolání, což měl judikovat i Nejvyšší správní soud, nemá soud za důvodnou. Podání žalobce obsahovalo rozsah odvolání (které výroky rozhodnutí jsou napadeny) a požadavek na zrušení rozhodnutí a zastavení řízení. V odvolání tedy chyběly odvolací důvody. Sdělením, že podání bude doplněno ve lhůtě 5 dnů, dal podatel zřetelně najevo, že podání hodlá doplnit právě o odvolací důvody. Pokud odvolání žalobce neobsahovalo zákonem požadované náležitosti, bylo povinností správního orgánu žalobce poučit o chybějících náležitostech, vyzvat ho k doplnění těchto náležitostí a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu. Na tom nic nemění ani skutečnost, že žalobce v odvolání přislíbil, že odvolání ve lhůtě 5 dnů sám doplní. Tento názor vyplývá i z konstantní judikatury správních soudů – např. Nejvyšší správní soud již ve výše citovaném rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53, uvedl: „*Co se týče odvolání žalobce (ze dne 21. 12. 2007), to právě vedle základních náležitostí podání obsahovalo specifikaci napadeného rozhodnutí i uvedení rozsahu, v němž je napadá, k chybějícím odvolacím důvodům však žalobce pouze uvedl, že odůvodnění odvolání předloží do čtrnácti dnů. To však na výše zmíněné povinnosti správního orgánu nic nemění. Naopak, takto formulovaným odvoláním dal odvolatel (žalobce) správnímu orgánu jednoznačně najevo, že odvolání hodlá doplnit právě ještě o odvolací důvody. V takovém případě měl správní orgán učinit opatření k odstranění nedostatků odvolání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu a nikoliv sám možné vady vyhledávat. Vzhledem k zákonem stanovenému postupu správního orgánu pak na uvedeném ničeho nemění ani žalobcova další nečinnost při doplňování odvolacích důvodů.*“ Shodně lze poukázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2011, č. j. 1 Ad 60/2010 - 37, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2010, č. j. 6 Ca 354/2007 - 52.

K poznámce žalovaného, že žalobce byl poučen o vadě odvolání (absenci podpisu) již ve výzvě MěÚ Čáslav ze dne 30. 10. 2014, soud uvádí, že tato výzva směřovala k odstranění vad odvolání podaného přímo žalobcem v prvním řízení před MěÚ Čáslav, nikoli jeho zástupcem. Poučena tedy byla odlišná osoba. Právo být poučen o náležitostech odvolání náleží každé osobě, tedy i P. K., byť soud připouští, že jde o jednu ze zdržovacích taktik užívaných tímto obecným zmocněncem ve správních řízeních. Nadto v této výzvě byl adresát vyzván k doplnění podpisu s poněkud zmateným odkazem na § 37 odst. 4 správního řádu, nebyl však poučen o náležitostech podání specifických pro odvolání (uvedení odvolacích důvodů).

Z uvedeného je zjevné, že správní orgány postupovaly v rozporu se zákonem, pokud žalobci neposkytly pomoc při odstraňování vad odvolání a ani jej podle § 37 odst. 3 správního

řádu k odstranění vad blanketního odvolání nevyzvaly. Žalovaný rozhodl o odvolání, aniž by žalobce konkrétní odvolací námitky uplatnil. Takový postup je nepřipustný, v rozporu s procesními pravidly zakotvenými ve správním řádu, která vyplývají z ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces.

Vzhledem k uvedeným právním závěrům soud rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil, aniž by musel nařídít jednání, a dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným soudem. Soud pouze nad rámec uvedeného podotýká, že navzdory tomu, že je zjevná účelovost některých úkonů žalobce, nemůže správní orgán rezignovat na dodržování základních procesních pravidel.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů v celkové výši 11.228 Kč. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupce žalobce. Mimosmluvní odměna odpovídá dvěma úkonům právní služby po 3.100 Kč (převzetí zastoupení, sepsí žaloby) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. 6.200 Kč, k čemuž je třeba dále přičíst dvakrát režijní paušál po 300 Kč (tj. 600 Kč) za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, to vše dále navýšeno o 21 % DPH ve výši 1.428 Kč (tj. 8.228 Kč), celkem tedy 11.228 Kč. Celkovou částku 11.228,- Kč je žalovaný povinen žalobci zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 20. listopadu 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
B. K.